

Från *Socialist Worker* 28 augusti 2013

Lee Sustar

Syrien: Imperialistiskt hyckleri för att rättfärdiga ett angrepp

Artikelförfattaren menar att Washingtons hot om att genomföra en militär attack mot Syrien är en imperialistisk manöver bakom fasaden av ”humanitär” oro.

Bevis på en fruktansvärd kemisk vapenattack från den syriska regimen mot civila har väckt nytt liv i liberala krav på en ”humanitär” intervention av den amerikanska militären – trots de amerikanska väpnade styrkornas senaste egna rekord av massdöd och förstörelse i Irak, Afghanistan och bortöver.

Till exempel skrev *Washington Post*-kolumnisten Eugene Robinson¹ att president Barack Obama borde ”straffa Syriens diktator Bashar al-Assads mordiska regim med en militär attack” eftersom ”varje regering eller grupp som använder kemiska vapen måste känna av verkliga konsekvenser. Obama borde upprätthålla denna princip genom att förstöra en del av Assads militära resurser med kryssningsrobotar”. ”[N]ågon”, säger Robinson, ”måste vara världspolis.”

The New York Times redaktion varnade för en öppen intervention utan tydliga målsättningar², men sade att eftersom Obama hade gjort bruk av kemiska vapen till en ”röd linje” som skulle utlösa ett amerikanskt svar, måste presidenten nu ”följa upp”. Med andra ord, är det det amerikanska imperiets trovärdighet står på spel, så en militär attack är oundviklig, enligt *Times*.

Men det hotande militära angreppet från USA på Syrien är enbart motiverat av Washingtons imperialistiska mål i Mellanöstern, inte av någon önskan att rädda civilbefolkningen från ytterligare förtryck av en brutal regim. Den amerikanska syftet är att hejda och rulla tillbaka den arabiska vårens demokratiska revolutioner, ett projekt som det delar med sina allierade Israel, Saudiarabien, Gulf-statsmonarkierna och, nu, den egyptiska militären som har återupprättat sin maktposition.

Förvisso har USA inte skakats till att överväga militär aktion på grund av att syrierna dör i stort antal. Uppskattningsvis har 100.000 omkommit sedan revolutionen mot Assads regim började i mars 2011 – den överväldigande majoriteten av dem är civila som dödade av Assads styrkor.

Minst 1 000 människor har dött i Ghouta-regionen av en attack av kemiska vapen, nästan säkert Sarin-gas. Men det var inte skrällen för vapnen som fick Washington att förbereda militära åtgärder. Som *Foreign Policy*s webbplats rapporterade 26 augusti³, ”[För en] generation sedan kände USA:s militär- och underrättelsesamfund till och gjorde ingenting för att stoppa en serie av nervgasattacker långt mer förödande än något Syrien har upplevt” – när Irak, ledd av USA:s dåvarande allierade Saddam Hussein, använde sådana vapen mot Iran i Gulfkriget 1980-1988.

Vad amerikanska politiker och Pentagon fruktar mest är att användningen av kemiska vapen i det syriska inbördeskriget skulle innebära att de skulle kunna användas mot Syriens granne – och främsta amerikanska allierade i regionen – Israel, liksom varje internationell ”fredsbevarande” styrka i ett Syrien efter Assad. Faktum är att tanken på att islamistiska kämpar skall få kontroll över kemiska vapen⁴ är en nyckelfaktor i USA:s tvekan att förse oppositionen med de tunga vapen den länge efterfrågat.

¹ http://www.washingtonpost.com/opinions/eugene-robinson-assad-must-be-punished/2013/08/26/3aaceb94-0e8c-11e3-bdf6-e4fc677d94a1_story.html

² <http://www.nytimes.com/2013/08/27/opinion/responding-to-syrian-atrocities.html>

³ http://www.foreignpolicy.com/articles/2013/08/25/secret_cia_files_prove_america_helped_saddam_as_he_gassed_iran

⁴ <http://www.hstoday.us/blogs/the-kimery-report/blog/officials-fear-al-qaeda-loyal-jihadists-could-overrun-syrian-wmd-sites-military-strike-contingencies-planned/8a162ac61929ea52cb547b478a391d9e.html>

Vad mer, USA, som fortfarande kämpar med att återhämta sig från sina misslyckade ockupationer i Irak och Afghanistan, är mycket motvilligt att placera styrkor på marken i Syrien. Även bombningar i Libyen-stil verkar för ögonblicket osannolikt, på grund av Syriens sofistikerade, rysk-underhållna försvarssystem⁵. Att etablera en flygförbudszon, som i Irak efter det första Gulfkriget, skulle kräva en långsiktig bombningskampanj med sannolika förluster av amerikanska flygplan och personal.

General Martin Dempsey, ordförande i Joint Chiefs of Staff, berättade för kongressen i juli⁶ att ett försök att ”förhindra regimen från att använda sina militära flygplan till att bomba och fylla på förråden” skulle initialt kosta ”500 miljoner dollar ... [och] så mycket som en miljard dollar per månad under loppet av ett år”.

Politiker och militära ledare verkar ha nått ett samförstånd⁷ om ett begränsat anfall med Tomahawk-missiler avfyra från krigsfartyg och ubåtar. Den uttalade avsikten är att pressa Assad till att slopa användandet av kemiska vapen och att förhindra att kriget ökar flyktingkrisen⁸ som redan har tvingat 1,7 miljoner människor – däribland 1 miljon barn – ut ur landet och gjort ytterligare 2 miljoner barn till internflyktingar. [Siffrorna är nog i underkant – ÖA]

Amerikanska politiker är dock inte bara oroliga för al-Qaida-kopplade jihadister skall ta makten. De är också oroliga för att den revolutionära rörelsen, de lokala samordningskommittéerna (LCC), kommer att lyfta en folklig demokratisk regering till makten i kölvattnet på Assad.

Som Joseph Daher från syriska revolutionära vänsterströmningen påpekar⁹, är LCC källan till den revolutionära rörelsen och har utmanat islamisternas förtryck och försök att införa sharialagar i de områden de kontrollerar. ”Vårt val bör inte vara att välja mellan å ena sidan USA och Saudiarabien, och å andra sidan Iran och Ryssland. Vårt val är revolutionära massor som kämpar för sin frigörelse”, sa Daher i en intervju med en australisk socialistisk grupp.

USA:s politik är därför motsägelsefull. Det tolererade Gulf-staten Qatars stöd till islamistiska kämpar, även när det pekade ut den syriska rebellgruppen Jabhat al-Nusra som en ”terrorist”-organisation¹⁰. Washington har också insisterat på att islamister intar baksätet¹¹ i den senaste versionen av den traditionella syriska oppositionen, den Nationella Koalitionen av Syriska Revolutionära och Oppositionella styrkor. USA och dess allierade Turkiet, för övrigt, har hindrat tunga vapen från att nå den splittrade oppositionen¹².

Summan av kardemumman är att USA vill begränsa inbördeskriget i Syrien och hoppas på ett resultat godtagbart i Washington – exempelvis att en ex-general, som kan bevara så mycket som möjligt av den existerande staten, tar makten.

Massakern med kemiska vapen komplicerar dock de amerikanska planerna.

M assmordet i Ghouta var så fruktansvärt att det ställde debatten om Syrien på sin spets. Strids-spetsarna fyllda med sarin riktades inte mot rebeller, utan mot kvinnor och barn när de låg till sängs. Deras lungor fyllda med vätska, kväver dem. Hundratals fler har drabbats av svåra och invalidiserande skador. Vem som helst med en känsla för rättvisa kommer att uppröras av ett så överlagt

⁵ <http://english.alarabiya.net/en/News/middle-east/2013/08/27/Russia-Syria-has-defences-to-prevent-easy-victory-.html>

⁶ <http://www.npr.org/blogs/thetwo-way/2013/07/23/204793903/no-fly-zone-in-syria-could-cost-1b-a-month-top-general-says>

⁷ <http://www.nytimes.com/2013/08/28/world/middleeast/obama-syria-strike.html>

⁸ <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-23803308>

⁹ <http://syriafreedomforever.wordpress.com/2013/08/24/imperialism-sectarianism-and-syrias-revolution/>

¹⁰ <http://www.nytimes.com/2012/12/11/world/middleeast/us-designates-syrian-al-nusra-front-as-terrorist-group.html>

¹¹ <http://www.nytimes.com/2012/11/12/world/middleeast/syrian-opposition-groups-sign-unity-deal.html?pagewanted=all>

¹² http://articles.washingtonpost.com/2013-06-14/world/39962604_1_syrian-rebels-aleppo-qusair

försök att terrorisera en sårbar civilbefolkning.¹³

Nu försöker västerländska politiker cyniskt omvandla detta skräckscenario till sin politiska fördel. Storbritanniens premiärminister David Cameron¹⁴ och Frankrikes president Francois Hollande¹⁵ förenar sig med Obama för att bereda marken för en militär intervention.

Utrikesminister John Kerry vädjade till upprördheten över användningen av kemiska vapen¹⁶ när han fördömde den syriska regimen: ”Som en far, kan jag inte få bilden ur mitt huvud av en far som klagande höll upp sitt döda barn”, sade han.

Men Kerry saknar trovärdighet när det gäller att höja rösten mot Assad-regimens barbari. Som ordförande i senatens utrikesutskott, gjorde han *Outreach to Syria* till ett personligt projekt, i namn av att uppmuntra Assads pro-marknadsekonomiska reformer. Även efter att regimen övergått till att undertrycka pro-demokratiska protester i början av 2011, fortsatte Kerry att berömma Assad som en reformator¹⁷.

Omfattningen av Assads förtryck ledde Barack Obama att kräva Assads undergång för två år sedan¹⁸. Men eftersom USA var ovilligt att ingripa för att störta honom, har Assad kunnat hänga sig kvar, till stor del tack vare politiskt, militärt och ekonomiskt stöd från allierade¹⁹ – främst Ryssland, men också Iran, tillsammans med Hizbollah-rörelsen i grannlandet Libanon, som direkt anslutit sig till kriget. I och med att USA gjort det klart för Assad att han inte hade någon politisk framtid, har hans regim klamrat sig fast och successivt genomdrivit ett allt brutalare förtryck.

Nyckeln till Assads uthållighet är hans förmåga att piska upp rädsla bland etniska och religiösa minoriteter att de kommer att slaktas om sunnitiska islamistiska grupper kommer till makten – liksom hans anspråk på att vara en försvarare av den syriska nationen mot utländska makter.

En USA-ledd militär attack kommer inte bara att trappa upp dödandet, utan kommer även att spela i händerna på regimen eftersom den utnyttjar nationalistiska appeller till att rättfärdiga ännu mer barbariskt förtryck. Redan försöker USA och dess allierade Turkiet att få syriska kurder att sluta upp i famnen på den pro-amerikanska regimen i irakiska Kurdistan²⁰. USA:s intervention kommer bara att förvärra det etniska och sekteristiska våldet, som det gjorde i Irak, vilket genomlider det värsta sekteristiska våldet sedan 2008²¹.

Även om de västerländska imperialistiska makterna och deras regionala allierade skulle vilja se Assad gå, är de villiga att för stunden tolerera hans styre för att hindra möjligheten av en revolutionär förändring i Syrien. Som den Revolutionära Vänsterströmningen formulerade det i ett uttalande efter Ghouta-attacken²²:

Vår revolution har ingen uppriktig bundsförvant, med undantag för folkens revolutioner i regionen och i världen och de aktivister som arbetar för att befria sig från upplysningsfientliga, förtryckande och exploaterande regimer.

Lee Sutar,
Socialist Worker Org,
280813

¹³ <http://www.theguardian.com/world/2013/aug/21/syria-chemicals-weapons-experts-lethal-toxin>

¹⁴ <http://www.bbc.co.uk/news/uk-23851292>

¹⁵ <http://english.ahram.org.eg/NewsContent/2/9/80084/World/International/France-will-increase-its-military-support-to-Syria.aspx>

¹⁶ <http://www.theguardian.com/world/middle-east-live/2013/aug/26/syria-crisis-military-action-un-inspectors-vist-chemical-attack>

¹⁷ <http://www.boston.com/news/nation/washington/articles/2011/04/28/kerrys softer stance on syria scrutinized/>

¹⁸ http://www.cbsnews.com/2100-202_162-20094281.html

¹⁹ <http://www.cnn.com/2012/02/09/opinion/russia-syria-relations>

²⁰ <http://www.reuters.com/article/2013/07/29/us-turkey-kurds-idUSBRE96S0FW20130729>

²¹ <http://www.dw.de/un-iraq-sectarian-violence-worst-in-years/a-16853048>

²² <http://www.internationalviewpoint.org/spip.php?article3078>

Översättning: Anders Hagström

Published by the International Socialist Organization.

Material on this Web site is licensed by SocialistWorker.org, under a [Creative Commons \(by-nc-nd 3.0\)](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0)²³ license, except for articles that are republished with permission. Readers are welcome to share and use material belonging to this site for non-commercial purposes, as long as they are attributed to the author and SocialistWorker.org.

²³ <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0>